Maandag 19 Augustus 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4888

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Tel. 1858. Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Britse Palestina-politiek ontaardt in schrikbewind.

Meer dan 1000 doden bij rassengevechten in Calcutta.

DE PALESTIJNSE QUAESTIE.

Een oproer brak uit onder de illegale Joodse immigranten, die weder van Palestina zullen worden weggevoerd en die nu in een bewaringskamp zijn opgesloten. Het oproer schijnt van te voren te zijn opgezet, want zowel van binnen als van buiten het kamp begon de aanval tegelijk. Honderden Joden van buiten het kamp haalden plotseling lange gepunte staven uit een bergplaats en vielen op de poorten van het kamp aan, voordat de Britse bewakers in het geweer konden worden geroepen. Ongeveer honderd opvoerlingen, waaronder enige vrouwen, gelukten het door de poorten te dringen. De toesnellende Britse soldaten wisten door over de hoofden heen te vuren te beletten, dat een der ingezetenen kon ontsnappen (Famagusta, (AP) 18.8).

De Britse schepen „Empire Heywood" en 'Empire Rival' verlieten hedenmorgen de haven van Haifa op weg naar Cyprus met een tweede lading illegale Joodse immigranten aan boord. Ongeveer 1400 Joden werden weggevoerd. De politie maakte bekend, dat de Joodse vluchtelingen samenwerkten en dat er geen ongeregeldheden plaats hadden.

De overbrenging van de schoeners naar de troepenschepen had plaats buiten de golfbrekers onder de dreiging van de kanonnen van twee kruisers en drie torpedojagers. Ook politieboten waren in de buurt. Aan de wal hield de eerste infanteriedivisie een zeer streng toezicht gebruik makend van tanks en ander zwaar materiaal. De militairen deelden later mede, dat alles zonder enige hardheid geschiedde.

De toestand in Haifa is hedenmorgen rustig, bijna geheel normaal. De gespannen toestand die er bij de eerste deportatie heerste, is heden niet aanwezig (Haifa, (AP) 18.8).

In Tel Aviv werd een massademonstratie georganiseerd om te protesteren tegen de wegzending van de illegale Joodse immigranten en tevens te eisen, dat amnestie wordt verleend aan 18 Joden, die verleden week ter dood zijn veroordeeld. Ook wordt bericht, dat tijdens de bijeenkomst geëist zal worden, dat die Joden vrijgelaten zullen worden, die na het Witboek van de Britse Regering, gevangen werden genomen op beschuldiging, dat het Joodse agentschap iets te maken zou hebben gehad met het werpen van bommen. Van degenen, die beschuldigd zijn van deelgenomen te hebben aan de bomontploffing van het station van Haifa, werden 18 Joden ter dood veroordeeld en vier vrouwen tot lèvenslange gevangenisstraf.

Tijdens een conferentie verklaarden de Joodse ex-soldaten in een resolutie, dat zij er moreel op voorbereid zijn beschuldigd te worden, dat zij illegale immigranten geholpen hebben. „Wij hebben dit gedaan, maar zouden wij het niet gedaan hebben, dan zouden wij door de geschiedenis verantwoordelijk gehouden worden."

De massademonstratie werd opgezet door het gemeentebestuur van Tel Aviv, dat er bij de gehele bevolking op aandrong eraan deel te nemen. Alle winkels, restaurants en café's moeten gesloten zijn van 17 tot 20 uur, wanneer de demonstratie plaats heeft.

Een andere valse waarschuwing voor een bomaanval werd gegeven, waardoor de spanning in Jeruzalem nog toenam. Het centrale postkantoor van Jeruzalem werd gedurende twintig minuten ontruimd, terwijl het doorzocht werd naar een bom, waarvoor telefonisch gewaarschuwd werd.

Tijdens een bijeenkomst van communisten deed de „Arabische Liga voor Nationale Bevrijding" een beroep op de regering om de gevangen Arabische politici vrij te laten. Tevens werd gevraagd om een zuiveringskamp voor toelating van illegale Joodse immigranten.

De „Zionist Palestina Post" drong er bij de Britse regering op aan de Joodse leiders, die te Latrun worden vastgehouden vrij te laten en vergeleek dit geval met die van de Ierse en Brits-Indische leiders (Jeruzalem, (AP) 18.8)

DE JODEN OP TRANSPORT.

Een schip met Joden dat uit Haifa vertrok kwam na twee uren weer terug, omdat er een paar bommen in het ruim waren ontploft. Er vielen geen slachtoffers.

784 Illegale Joden zijn intussen op Cyprus aangekomen, meestal Hongaren. In het kamp bij Karaolos werden ze door 1200 andere kampgenoten begroet. Bij het aan land gaan riepen ze „Palestina, Palestina!" waarna ze in vrachtauto's werden geladen en tussen geweren op pad gingen. Onderweg zongen ze. Dit transport telde 542 mannen, 237 vrouwen en 5 kinderen.

Bij het lossen van het schip weigerden de Joden in eerste instantie eruit te gaan. Er wat geweld gebruikt en toen verlieten ze het schip, maar een aantal bleef in het ruim zitten. Hierop werd het ruim onder water gezet, zodat ze wel kwamen. Wilkins, de commandant vertelde dat het gedrag der Joden goed was en dat ze onderweg water en thee hadden gehad.

In het kamp zijn nieuwe barricaden en schansen aangebracht, nadat de Joden gisteren beproefd hebben uit te breken als protest tegen het verbod dat ze niet meer met journalisten zouden mogen praten (Cyprus, (AP) 19.8).

OPROER IN TEL-AVIV.

In Tel-Aviv had een protestbetoging plaats tegen de deportatie van Joodse vluchtelingen. Toen de sprekers geen gewag maakten van de 18 Joden die dezer dagen opgehangen werden, bestormden jongelui het podium, grepen de microfoon en begonnen het publiek op te hitsen.

De microfoon werd meteen afgesloten en een half uur lang vochten Joden tegen Joden in de zaal (Tel Aviv, (AP) 19.8).

DE VREDESCONFERENTIE.

Vierde week.

De vierde week van de Vredesconferentie begon met een traag debat over de verschillende hoofdstukken van het Italiaanse verdrag tussen het economische en het politieke comité.

Ook de comité's inzake de Finse en Hongaarse verdragen zijn hun werkzaamheden begonnen. Het laatste comité besloot o.a. een verzoek in te dienen, dat Hongarije zelf gehoord zou worden (Parijs, (AP) 19.8).

OOSTINDISCHE HANDELSOVEREENKOMST MET SINGAPORE.

De Nederlandse consul-generaal te Singapore deelde mede dat een nieuwe handelsovereenkomst is gesloten tussen Nederlands Oost-Indië en Singapore voor rubber, suiker uit Java en Sumatra. (Singapore, (AP) 19.8).

EX-KEIZER VOOR DE RECHTBANK.

Henri Pu Yi, de marionettenkeizer van Mantsjoerije tijdens de jaren van de Japanse expansie, zal vermoedelijk de eerste zijn die voorkomt in de zaak der oorlogsmisdaden als getuige. De Japanners vermoordden zijn loyale Chinese vrouw en stelden toen voor met een Japanse te huwen. (Tokio, (AP) 18.8).

STAKING TELEGRAFISTEN VOORBIJ.

Uit New York wordt vernomen dat gisteravond een bespreking plaats vond tussen de partijen, die bij de telegrafistenstaking betrokken zijn. Vermoedelijk zou gisteravond de staking worden bijgelegd. De persberichten zullen daarna weer op gewone manier doorkomen (New York, (AP) 19.8).

DIENSTPLICHT IN POLEN.

Het Poolse leger in Polen is begonnen met de gedeeltelijke oproeping van 21-jarige jongelingen en van recrutering van vrijwilligers tussen de 18 en 20 jaar. Het ministerie van verdediging deelde mede, dat dit een stap nader is tot de vastlegging van de geregelde recrutering. De jaarlijkse oproeping van nieuwe leeftijdsgroepen wordt overwogen om de gedemobiliseerden te vervangen (Warszawa, (AP) 18.8).

DE DARDANELLEN.

In een hoofdartikel schrijft de „Izvestia", dat de Conventie van Montreux over het toezicht op de Dardanellen uit de tijd is en onvoldoende voor de vraagstukken van de huidige tijd. De beginselen neergelegd in de Sovjet-nota beschouwen de belangen van alle Zwarte Zeemogendheden en houden volledig rekening met de handhaving van de algemene veiligheid (Moskou, (AP) 18.8).

OPROER IN CALCUTTA.

Hernieuwe oproeren begonnen Zondag in Calcutta. In verschillende gedeelten van de stad opende de politie het vuur op de menigte om de mensen te verspreiden. De „Calcutta Easter Express" schreef, dat er reeds 600 mensen gedood zijn en 2500 gewond (Calcutta, (AP) 18.8).

MEER DAN 1000 DODEN.

Bij de bloedigste opstand der historie in Calcutta vielen meer dan 1000 doden. Deze opstand duurt al vier dagen en de gezinnen ontruimen in haast hun woningen in angst voor nieuwe uitbarstingen. Men schat het aantal gewonden op 2000. De gehele nacht door werd gevochten. De Britse troepen patrouilleren met tanks door de stad. De voedselsituatie wordt steeds slechter, omdat de markten gesloten blijven. Vers ooft, groenten en eieren liggen te bederven op de perrons van de stations. Het transport ligt volkomen stil evenals de Europese winkels. Telegraaf en telefoon werken met onderbemande staven. Hier en daar wordt nog geroofd (Calcutta, (AP) 19.8).

43 DODEN IN TRIëST.

Bij een bomontploffing op het Triëster strand vielen er 43 doden en 57 gewonden. Vermoedelijk zijn drijvende mijnen uit zee op het strand terecht gekomen. De oorzaak van de ontploffing is niet bekend (Triëst, (AP) 19.8).

Curacao in Amsterdam.

Volewijkers winnen met 6 - 4

Een welwillend lezer stelde ons het verslag van de eerste wedstrijd, die Curaçao speelde te Amsterdam ter beschikking, waarvoor wij dank zeggen. Het verslag stond in het Algemeen Handelsblad van Vrijdag 16 Augustus.

De Nederlandse hoofdstad heeft gisteren de primeur gehad van de eerste wedstrijd in Nederland tussen Curaçao en voetbalclubs hier te lande. 40.000 Bezoekers hebben de Volewijckers een kleine overwinning zien behalen op de spelers uit West-Indië, die een goede indruk hebben nagelaten door een 4—1 achterstand in een 4—2 dito te transformeren om echter tenslotte toch met 6—4 te verliezen. Toch zou het onjuist zijn van een wonderploeg te spreken, al hebben diezelfde gasten van gisteren in het Olympisch Stadion in het Verre West-Indië het Rotterdamse Feyenoord met 4—0 geslagen.

Maar tenslotte is het ook moeilijk een definitief oordeel uit te spreken over dit elftal gekleurde spelers, omdat het nog niet geacclamatiseerd is (zonder over het hoofd te zien, dat de Feyenoorders ook aan de omstandigheden van de West niet gewend waren) en vreemd stond tegenover zo heel veel in deze eerste ontmoeting in het moederland.

Een analyse zou helaas te ver voeren. Constateren wij slechts, dat gezien het gisteren vertoonde spel tijdens een helft-dag en de andere helft bij kunstlicht, wij de indruk hebben, dat goede eerste klassers deze ploeg best partij kunnen geven. De wonderkeeper Hato met een teveel aan „show", heeft ongetwijfeld qualiteiten, maar...... ook fouten en wij zouden hem niet gaarne in stede van Kraak in het Nederlandse elftal zien staan. Het publiek had echter pleizier in zijn optreden en verre schoppen over ¾ van het veld. Bruist (keeper Volewijckers) deed al zeker niet voor hem onder. Werd Hato indertijd in het gehele tournooi op Curaçao slechts een keer gepasseerd, hier geschiedde het al na een kwartier door Bakker. Drie minuten later had De Ruiter er 2—0 van gemaakt. De Curaçaoënaar Jansen verkleinde de achterstand met 2-1 Het bleef tot de rust 2—1, doch toen hadden de hoofdstedelingen het gat gevonden en D. de Jong en Bakker maakten er spoedig 4—1 van. De Amsterdammers begonnen daarop de gasten aan te moedigen en het was Juliana die de stand op 4—2 bracht. Kort daarop werd het 4—3, 5—3, 5—4 en tenslotte 6—4.

het nieuws van vandaag

Het nieuws kan cynisch zijn. Terwijl we voor de vierde week van de Vredesconferentie staan, die blijkens het laatste bericht „traag" begonnen is, wordt van elders conflict op conflict gemeld.

In Tel-Aviv woedde een rel, toen bij een protestbetoging de jeugd naar de microfoon greep. In Calcutta zijn al meer dan 1000 doden gevallen bij onenigheden (zoals het eufemistisch heet). In Saigon wordt gevochten. De Chinese communisten hebben weer een aanval op de spoorlijn tussen Moekden en Peiping gedaan. In Triëst ontplofte een bom die heette aangespoeld te zijn, al weet niemand hoe het ding dan tot ontploffing kwam. Bij Ljubljana werd een Noordamerikaans vliegtuig neergeschoten.

En triest is het sarcastisch nieuwsbericht uit Haifa volgens hetwelk de Joodse slachtoffers van het Britse schrikbewind „rustig" bleven en „van goed gedrag" waren, toen zij ingescheept werden naar een Cypers concentratiekamp, dat ook al eufemistisch interneringskamp heet: 2 kruisers, 3 torpedobootjagers en een aantal politieboten lagen met de vuurmonden op hen gericht, terwijl een infanteriedivisie met tanks en zware wapenen op de kust stond toe te zien. De arme Joden werden in schoeners overgebracht naar de transportschepen, die een mijl buiten de kust bleven, zodat het inderdaad een wonder van beleid mag heten hoe rustig de Joden bleven. Temeer als men nagaat dat de Britten effectieve methoden hebben om de rust te verzekeren. Onderweg kregen ze thee en water, maar of ze te eten kregen, meldt het bericht niet; wel dat toen een stel Joden het ruim niet uit wilden, dit onder water gezet werd.

Vanzelfsprekend zijn wij ervoor dat gezag en tucht moeten worden gehandhaafd in het algemeen belang. Maar dit mag niet impliceren dat Joodse of andere reizigers belemmerd worden in hun bewegingen. Het is pijnlijk, dat de Britten die eens de Joden uit de Duitse concentratiekampen bevrijd hebben, dezelfde mensen een jaar later in hun egen „interneringskampen" moeten opsluiten in het land waar de Joden zo ontzettend veel aan de oorlogsinspanning hebben bijgedragen aan onze, de geallieerde kant. Wij stellen ons uiteraard geen partij, maar pleiten clementie voor de Joden die zulk een schandelijke behandeling niet hebben verdiend.

NOORDAMERIKAANS VLIEGTUIG BESCHOTEN.

Een Noordamerikaans vliegtuig moest een noodlanding maken bij Kranj (nabij Ljubljana in Joegoslavië) toen erop geschoten werd. Het schieten hield aan, terwijl de vlieger aan het dalen was en een inzittende Turkse officier kreeg kogels door zijn pols en in de borst. Zeven Noordamerikaanse reizigers bleven ongedeerd, maar zijn tot op heden geïnterneerd. Het vliegtuig droeg duidelijk het Noordamerikaanse kenteken van een witte ster en de militaire kentekenen. Op de Noordamerikaanse ambassade te Beograd werd een persconferentie gehouden, waar gezegd werd, dat de Joegoslaven ter dege wisten waar ze op schoten. De vlieger van het Noordamerikaanse vliegtuig zeide, dat de Joegoslavische gevechtsvliegtuigen zo dicht bij waren, dat ze met een knipoogje wel hadden kunnen seinen dat hij moest dalen en dat zou dan onmiddellijk gebeurd zijn.

De Joegoslaven schonden het internationale recht door te weigeren aan vertegenwoordigers van het Noordamerikaanse ministerie van buitenlandse zaken om te gaan controleren of de kentekenen duidelijk genoeg waren (Beograd, (AP) 19.8).

COMMUNISTISCHE AANVAL OP DE SPOORLIJN.

Het katholieke nieuwsblad Yi Shih Pao te Peiping vermeldt een communistische aanval op het spoorwegstation Peh Taiho, waar Noordamerikaanse mariniers zijn gelegerd. Peh Taiho is een zomerverblijfplaats op ongeveer 160 km. in vogelvlucht van Tientsijn. Of de mariniers zich gewapenderhand hebben geweerd is niet bekend.

De treindienst is in elk geval gestaakt tussen Moekden en Peiping (Peiping, (AP) 19.8).

WEER VLIEGTUIG BESCHOTEN?

Het Noordamerikaanse lijnvliegtuig van Wenen naar Udine moest al uren binnen zijn. Het laatste bericht luidde, dat men kogels langs hoorde fluiten (Triëst, (AP) 19.8).

RADIOSTRALEN.

Twee Super Forten zijn van de Hawaii Eilanden naar San Francisco zonder bemanning gevlogen. Zij werden door middel van radiostralen, die door andere vliegtuigen op 30 tot 50 km. afstands wenden uitgezonden, bestuurd.

OPZET.

Tijdens het proces tegen de Japanse oorlogsmisdadigers te Tokio is bekend, dat het beschieten van de Britse kanonneerboot, de Ladybird, op de Jangtse opzettelijke geschiedde in opdracht van het leger.

Wat wil Moskou met Roemenie ?

De vorige week hebben wij reeds gewezen op de merkwaardige rol die de Roemenen te Parijs spelen. Alles wat Molotov c.s. zeggen wordt geprezen, maar alles wat de Westerse mogendheden — waaraan Roemenië door de olievelden te Ploesti erg veel te danken heeft — beweren, wordt honend terzijde gesteld. Roemenië moet nu eenmaal naar een of ander land kijken, omdat de economie van dit land zo is, dat het zelfstandig niet kan bestaan. Het heeft op het verkeerde paard gewed door zich binnen de Duitse sfeer te laten lokken — of kopen, want de Duitsers overstroomden Roemenië en andere Balkanlanden met goedkope producten (zaklantaarns e.d.) tegen ruil voor graan en olie.

Het land toch was van oudsher agrarisch en voor zijn industriële outilage grotendeels van het buitenland afhankelijk. De invoer van machinerieën enz. werd betaald met de uitvoer van agrarische producten. Het is bekend, dat deze industriële producten voornamelijk uit Duitsland werden ingevoerd en daarom begrijpelijk, dat naarmate het einde van de oorlog in zicht kwam, steeds minder en tenslotte niets meer werd ingevoerd. Door goede oogsten verstrekt, was evenwel de hoeveelheid landbouwproducten, welke eventueel voor uitvoer bestemd waren, steeds toegenomen en dientengevolge stond enerzijds een opgestuwde koopkracht van de landbouwende bevolking, anderzijds een steeds afnemende goederenstroom uit de industrie.

Op weg naar inflatie.

Roemenië, dat steeds zijn economie bij de politiek ten achter gesteld had, zodat door te weinig aandacht voor economische problemen, de economische structuur vrij onveranderd gehandhaafd gebleven was, had steeds een uiterst labiel evenwicht tussen de bovenomschreven in- en uitvoer gehad, en dit evenwicht was thans totaal verstoord. Langzaam ging Roemenië de weg der inflatie op. Van de oorlog had het land geen directe schade geleden; de landbouw was vrijwel onaangetast gebleven en er waren weinig vervoerstingen geweest. Roemenië had zich wel vlugger dan enige andere Europese mogendheid kunnen herstellen, waren geen bizondere factoren opgetreden. Het land kwam onder de invloed der Sovjet-Unie en men kan zich de vraag stellen, wat Rusland met Roemenië in economische opzicht wil?

Wat wil Rusland in Roemenië?

Een schrijver S. C. van Nispen tracht in Christofoor deze vraag te beantwoorden door op te merken dat Rusland of de economische chaos zal bevorderen zal trachten zoveel als mogelijk uit dit land weg te halen. Of is Rusland gebaat met een economisch gezond Roemenië? Ongetwijfeld is het laatste het geval, doch de aanwezige Sovjet-autoriteiten hebben noch de capaciteiten noch de organisatie om te verhinderen dat de economische situatie van dag tot dag slechter wordt. Zij hebben geen vast omlijnd programma. Wanneer de regering maar geen Westerse vriendschap of bescherming zoekt, is het haar verder onverschillig.

Het behoeft dan ook geen verwondering te baren, dat men onder de gegeven omstandigheden een afschuw heeft van alles, wat naar communisme zweemt. Wordt evenwel geen verandering gebracht in deze toestand, en wordt den tegenwoordigen machthebbers de macht gelaten, dan zal Roemenië zich in economisch opzicht te pletter lopen.

Noodzakelijk is, dat Roemenië zeer bekwame personen aan het hoofd van de betrokken departementen heeft, doch dan zal de politiek, die steeds zulk een grote rol in de geschiedenis van dit land gespeeld heeft, de eerste plaats moeten afstaan aan de economie. Deze personen zullen echter geenszins gevonden kunnen worden onder de uiterst linksen, die thans aan de macht zijn.

Want het zijn juist deze uiterst linksen, die met een (bekend) hopeloos dilettantisme Roemenië naar de afgrond voeren.

Hierbij is het merkwaardig, dat deze linkse partijen de verantwoordelijkheid van de economische maatregelen niet op zich willen nemen, aldus de heer Nispen.

Voor een goed economisch herstel is dan ook dringend het op peil brengen van de productie noodzakelijk verbruiksgoederen om in de binnenlandse behoeften te voorzien, exportproducten om de noodzakelijke invoer te betalen. Dit is niet zo eenvoudig.

Russische methoden.

De Sovjet-autoriteiten hebben vele productie-middelen weggevoerd. Daarnaast is de onteigening van het grondbezit noodlottig, terwijl van de hierdoor verminderde landbouwopbrengsten het grootste deel wordt opgevorderd voor de betaling van de oorlogsschade-vergoeding aan de Sovjet Unie.

Hiermede is men in een vicieuze cirkel geraakt. De geringere binnenlandse productie maakt uitvoer en daardoor invoer onmogelijk en ten gevolge hiervan loopt de binnenlandse productie nog meer terug.

Praten en onderhandelen kosten tijd, dus geld.

Een scherpe productie- en distributie contrôle is daarom nodig, doch men ziet thans het tegenovergestelde. In de bedrijven is de macht in handen gegeven van gevormde communistische cellen, waardoor een kleine minderheid de grote meerderheid tyranniseert. De productie blijft hierdoor ver onder de normale, mede doordat veel tijd verloren gaat met besprekingen met directies van bedrijven voor het stellen van nieuwe eisen, vergaderingen en demonstraties. Wat de distributie aangaat, hiervoor heeft men zgn. economaten en verplichte cantines bij elk bedrijf ingesteld, die echter door de vele misbruiken geen uitwerking hebben. Het betekende een nieuwe financiële last voor de bedrijven, die zwart moesten kopen, wat zij aan de arbeiders distribueerden.

Het herstel van de productie wordt mede bemoeilijkt door een ontredderd financiewezen.

Er bestaan officiële prijzen, maar deze betekenen, dat de fabrikanten hun productie tegen die prijzen moeten afgeven, onverschillig of zij voor hun grondstoffen zwarte prijzen betaald hadden en onverschillig welke prijzen uiteindelijk in de handel voor de producten betaald worden.

Daarenboven zijn de lonen tot het drie- en viervoudige gestegen met terugwerkende kracht tot 1 December 1945 terwijl de herziening van officiële prijzen niet met terugwerkende kracht geschiedde.

Te kort aan geld.

De geldschaarste is zeer groot. De Nationale Bank betoonde zich steeds zeer terughoudend bij cre-

dietverlening. Roemenië heeft bij een verstoring van het economisch evenwicht steeds overbruggingscredieten gehad, voornamelijk uit Duitsland. De credieten uit Duitsland zijn vanzelfsprekend weggevallen en andere buitenlandse credieten worden natuurlijk niet verstrekt. Weliswaar hebben grote particuliere ondernemingen nog deviezen in het buitenland en zij zouden deze ook vrijelijk mogen gebruiken voor import, doch dit heeft weinig effect, omdat de houders van deze deviezen geen zekerheid hebben omtrent de vrije beschikking over de ingevoerde goederen.

Communistische Vrijheid.

De buitenlandse handel van Roemenië biedt een treurig beeld. De communistische pers wijst er steeds op, dat Roemenië de grootst mogelijke vrijheid heeft om met alle landen handelsrelaties aan te knopen, doch hoe zullen deze tot stand komen, wanneer de productie-overschotten (en nog meer) naar de Sovjet-Unie gevoerd worden en alle transportmiddelen onder Russische contrôle staan?

In feite komt het dan ook hierop neer, dat Rusland het aanknopen van economische betrekkingen met alle landen, die niet onder zijn contrôle staan, verbiedt, terwijl ze de transacties met overige staten (Polen, Hongarije, Bulgarije enz.) ten nauwste controleert.

De verwarring is zoals we gezien hebben zeer groot. Radicale maatregelen op velerlei gebied zijn noodzakelijk. Deze kunnen slechts genomen worden door een regering, die géén aanwijzingen uit Moskou behoeft te verwachten. De Roemenen, die alle communisme verafschuwen, zullen zulk een regering kiezen, mits zij vrij gelaten worden bij de verkiezingen. Zal Moskou hiermede accoord gaan? In ieder geval zal een te lang wachten zeer fataal zijn.

CURAÇAO

CONCERT DER LENERS UITGESTELD.

Het concert van het Lener strijdkkwartet, dat Dinsdagavond zou plaats hebben, kan door omstandigheden geen doorgang vinden.

De Leners zullen echter in ieder geval komen en het concert zal bijtijds per advertentie worden bekend gemaakt.

PROF. LOGAN BEZOEKT ONS GEBIEDSDEEL.

Zaterdag is hier aangekomen Prof. Dr. Rayford Logan, hoogleraar in de geschiedenis aan Howard-Universiteit te Washington. De professor, die het plan gemaakt had om zijn vacantie in Nederlands West Indië door te brengen, hoopt enkele weken op Curaçao en Aruba door te brengen. Naar Prof. Logan ons mededeelde wil hij zijn vacantie benutten zoveel mogelijk van ons gebiedsdeel te vernemen om wellicht hieraan later een publicatie te wijden.

Wij heten den hoogleraar hartelijk welkom en spreken onze voldoening uit over het plan van een Noordamerikaans hoogleraar om Curaçao als vacantie-oord te kiezen.

JAN GROOTE EN HET ROOSEVELTHUIS.

Frederick Larkin, Hoofd van de Afdeling Buitenlandse Bouwwerken van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten had een onderhoud met Ir. J. F. Groote, Directeur van Openbare Werken van Curaçao betreffende het voor de Verenigde Staten op te richten Consulaat Generaal te Willemstad; zoals men weet heeft het Curaçaosche Gouvernement als teken van vriendschap en dankbaarheid voor de Amerikaanse hulp gedurende de oorlog een President Roosevelt-huis aangeboden. (Aneta, Washington, 19.8).

PROF. IR. J. T. THIJSSE KOMT DE HAVEN BESTUDEREN.

Zaterdag begroette Ir. Gé Schoorl, waarnemend directeur van Openbare Werken, den Delftsen hoogleraar Ir. Johannes Theodoor Thijsse, die hier komt in verband met de bouw van stroombrekers en havenverbetering in het algemeen. Mede ter begroeting waren aanwezig de heren Willemse en Van de Laarschot.

Vanmorgen heeft Professor Thijsse een bezoek van opwachting aan den Gouverneur gebracht.

Professor Thijsse is 52 jaar oud en komt uit Amsterdam. Hij studeerde in Delft en werd in 1917 civiel ingenieur. Al spoedig kwam hij met de Zuiderzeewerken in aanraking. Van 1919 tot 1926 was hij werkzaam als tweede secretaris van de Staatscommissie inzake hoge waterstanden in verband met de afsluiting van de toenmalige Zuiderzee, de zg. commissie-Lorentz. Na 1920 was hij als ingenieur bij de Zuiderzeewerken werkzaam. In 1926 krijgt hij aldaar de leiding als eerstaanwezend ingenieur. In 1927 gaat Ir. Thijsse naar Delft, waar hij belast wordt met de oprichting en leiding van het waterbouwkundig laboratorium der Technische Hogeschool. Aan dezelfde Hogeschool werd Ir. Thijsse later tot hoogleraar benoemd. Professor Thijsse is dus een bij uitstek deskundige autoriteit op het gebied van alles wat met de waterwerken te maken heeft en wij hopen, dat Professor Thijsse belangrijk werk zal kunnen verrichten voor onze haven.

TELEGRAAFVERKEER.

Het Hoofd van de Radiodienst schrijft ons:

De Britse telegraafadministratie bericht, dat normale telegraafverkeer met Tel Aviv is hersteld.

Het kantoor Jeruzalem laat alle soorten telegrammen toe, doch andere dan Regerings- en perstelegrammen zullen slechts worden verwerkt tussen de uren 6 — 18 uur Palestijnse tijd. Particuliere telegrammen zijn dus onderhevig aan vertraging.

Thans kunnen telegrammen worden aangenomen voor alle provincies in China.

Het verkeer met Frans Indo-China blijft beperkt tot de kantoren van de Staten Cochinchina, Cambodja en de steden Dalat, Haiphong, Hanoi, Naatrang en Pakse. Alle telegrammen worden aangenomen op risico van den afzender.

Telegrammen in cijferschrift naar Frans Indo-China blijven verboden. Behalve de reeds eerder opgegeven codes zijn thans ook de Lieber en ABC 6th edition toegelaten.

De restricties in het verkeer met Oostenrijk luiden thans als volgt:

Alle soorten telegrammen zijn toegelaten, doch slechts op risico van den afzender. Zij moeten zijn gesteld in de Duitse, Franse, Engelse, Tsjechische, Italiaanse, Russische, Slowaakse of Poolse taal.

In geheimschrift zijn toegelaten de volgende codes: ABC 6th edition, Acme commodity and phrase, Acme supplemxt, Bentleys complete phrase code, Bentleys second phrase, Lombard general, Lombard shipping, Lombard shipping and transport, New Standard half word, New Standard three letter en Petersons international.

Van de betaalde dienstaanwijzingen is slechts antwoord betaald (RP) toegelaten.

Het telegraafverkeer in Brits Indië is weer normaal.

Manila bericht, dat de verbindingen met Bayambang (Luzon), Padre Burgos, Gumaca en Calauag (alle in de provincie Tayabas), Unisan (Luzon) en Bago Negros, hersteld zijn.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Bevordering: F. D. van Grieken, klerk ter Griffie van de Staten van Curaçao, tot adjunct-commies.

Eervol ontheven: C. E. Peterson van de functie van Hypotheekbewaarder op St. Eustatius.

Benoeming: H. N. Brown, veldwachter op St. Eustatius, is tevens belast met de functie van Hypoheekbewaarder op genoemd eiland.

Waarneming: P. A. van Stuivenberg, Hoofd van de Landswatervoorzieningsdienst, is belast met het zelfstandig beheer en de leiding van de Landswatervoorzieningsdienst; B. A. Bitter, landbouwkundige, is belast met het zelfstandig beheer en de leiding van de diensten voor Landbouw, Veeteelt en Visserij.

Toelating: G. R. Valentiny, tandheelkundige, tot de oefening van de tandheelkundige practijk op de eilanden St. Maarten N.G. St. Eustatius, Saba en Bonaire; M H. Maas, tandheelkundige, tot de oefening van de tandheelkundige practijk in het Staatsdeel Curaçao.

De Gouvernements Secretaris,
F. J. J. Corver.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op:

Juli 28 Wilson, Providencia Antera d; Aug. 1 Nieuw, Elvia Joselina Heriberta echtg. v. Fontilus, A. M. d; Juli 29 de Bruin, Anna Maria z; 27 Domacasse, Mercedes Graciela d; Aug. 1 Rozeboom, Johanna Christina echtg. v. Koger, G. d; Juli 29 Zimmerman, Frieda Leonicia Cristina echtg. v. Bernadina, J. A. d; 31 Lock, Ulieta Virgen echtg. v. Angelista, V. S. z; Aug. 1 Sanchez, Felipa Rafaela echtg. v. Merien, O. C. d; Gumbs, Irene Amanda echtg. v. Gumbs, J. A. z; Juli 12 Schreiber, Jane echtg. v. Price, D. E. z; Aug. 2 Maria, Irma Dolorita echtg. v. Lauffer, L. P. z; Haseth, Isabel echtg. v. Provence, A. E. d; Andreas, Helena Ingracia Antonia echtg. v. Clemencia J. M. d; 3 Henriquez, Bernadina echtg. v. Elisabeth, P. O. d; Istatia, Helena Francisca echtg. v. Leito, J. S. d; Juli 24 Lacruz, Carmen Felicia d; Aug. 2 Janga, Petrona Petronilia echtg. v. Giromus, C. S. M. z; 5 Migerio, Lucia Maria echtg. v. Coffie, S. M. d; 3 Martina, Susanita Virgen z; 4 Godfried, Maria Eugenia Virgen echtg. v. Koffie, S. P. z; 3 Lake, Felecita d; Sillé, Angela Maria 1 d en 1 z; Francisca, Francinet Caracciola z; Lourens, Augustina Bautista echtg. v. Alberto, M. A. d; 7 Isidora, Teresita Catarina echtg. v. Windster, J. M. d; Juli 27 de Haseth, Ivy Mary echtg. v. Rojer, C. M. z; Aug. 3 Martis, Ines Christina z; Juli 17 Spencer, Edith Viola z; Aug. 5 Martina, Felicita Martina d; 2 de Boer, Catharina Francisca echtg. v. Ponse, J. Th. J. d; 7 Delima, Marcelita echtg. v. Sanchez, H. F. Ch. d; 8 Spong, Henriette Eugenie echtg. v. van der Kuyp E. d.

Ondertrouwd op 8 Aug.

Allen, John Henry William en Ryan, Josephine Augusta; Sweeney, James Alfred en Dubery, Judith Ambelle; Weeks, Eustace Vivian en Jones, Beatrice Minerva; Nicolaas, Jozef Martin en Cristina, Juliette Bernardina; Bak, Evaristo Papa en Colastica, Hilda Maria; Lesire, Claudio en de Jongh, Irma Guillermina; Casper, Camilio de Lelis en La Cruz, Honoria Luciana; Campagnard, Mario Henrique en Stella, Emilia Andrea; Martina, Andreas Abelino en Rafaela, Sofia Martina; Paul, Frederick Henry en Gervais, Eliza; Martines, Juan Eduardo en Pedro, Virginia Johanna; Deonisia, Melchior Gaspar en Campagnard, Manuela Dolores; Herman, Mario Antonio en Hodge, Maria Constantia; Ignatia, Crispin Wilfred en Pinedo, Francisca Albina; Celestina, Pablo Johans en Frans, Tecla Dolores; Charles, René en Allen, Wilhelmina.

Getrouwd op Aug.:

3 Sporkslede, Jacobus Cornelis en Pengel, Eleonora Harriette; van Laere, Josephus en Sprockel, Julieta Paulina; 7 Chirino, Eduardo José en Molina, Petra Ofemia; Brijita, Johan Wencenslao en Martina, Celina Anastacia; Glasgow, Lennard en Vanterpool, Isoline Beatrice; Luciano, Johannes en Sambo, Antonilia Virginia; Urieles, Tomás Alfonso en Adamus, Simona Anastacia; Ogarra, Thomas Benjamin en Ponteen, Eleanor Selina; Driessen ter Meulen, Frederik Gerard Driessen en Vonk, Anna Margaretha; 8 Nieuw, Virgilio Martins en Jacobus, Henrietta Mamerta; Bakker, Hendrik Marie en Stockschen, Antonia; de Marchena, Armando en Delvalle, Eunice.

Overeden op:

Juli 29 Preval, Leonor Paulina 54 j.; Aug. 1 Balorian, Johan Erasmo 33 j.; 2 Bislik, Victor Alexander 69 j.; Juli 31 Marlin, Constance Edwige echtg. v. Avastia, V. C. 37 j.

Tweede district.

Bevallen op Juli:

20 Naar, Emita Petronilia echtg. v. Barnier, F. P. d; 21 Roosje, Antonia Gregoria echtg. v. Martina, A. A. d; Atalita, Rosalina Geralda echtg. v. Paulina, P. O. z; 20 Remilia, Mauricia Eufemia z; Vlaun, Rose Agathe d; 22 Davelaar, Elba Nicomedas echtg. v. Riem, R. ; 24 Eduarda Victoria Johanna z; 19 Zimmerman, Maria Theresa echtg. v. Franciscus, F. S. d; 25 Liberia, Maria Magdalena echtg. v. Rojer, C. C. A. L. d; 18 Fullinck, Julia Alejandra echtg. v. Bilkerdijk, E. A. z; 25 Maduro, Maria Antonia echtg. v. Petrona, C. O. z; 19 Sillé, Carmita Isabel d; 20 Jansen, Bernadita Josefina z; 23 Jonge, Catalina Cristina d; 20 Petronia, Dionsia Casilda echtg. v.

Ondertrouwd op Juli:

Cijntje, J. M. d.

24 Francisco, Alfonso Maria en Gustina, Dolorita Juliana; 26 Martina, Pedro Pascasio en Leonora, Eugenia Dominga.

Getrouwd op Juli:

24 Lake, James Ishmaeh met Rombley, Rosalie Léontine; Daflaar, Francisco Fundador met Sophia, Amasia Rofina; Margaritha, Ignacio Inees met Laker, Lucia Virginia; 25 Maywood, Kitchener met Arnoud, Olive Constantia; Zimmerman, Simon Francisco met Cristina, Domanilia Victoria.

Overleden op Juli:

18 Felipa, Cathalina Francisca 36 j.; 23 Leona, Jacobus Salomo echtg. v. Domathilda, P. O. 59 j.

KAPITEIN BOERMA.

Met ingang van 1 Mei 1946 is de heer Wessel Pieter Boerma, eerste luitenant der infanterie van het Koninklijke Nederlandse Leger, bevorderd tot tijdelijk kapitein. Kapitein Boerma is officier commissaris bij de Krijgsraad alhier. Hij is in April jl. uit Nederland gekomen.

ARUBA

COMMANDANT FAAY BEVORDERD.

De heer Gerrit Klaas Faay, reserve eerste luitenant van de infanterie van het Koninklijke Nederlandse Leger, is met ingang van 1 Juli jl. tot tijdelijk kapitein bevorderd. Kapitein Faay, die Commandant van de Nederlandse Troepen op ons eiland is, is pas April jl. uit Nederland aangekomen.

SURINAME

SURINAMER ONDERSCHEIDEN.

Humphrey van Ommeren, een Surinamer, die een zo belangrijk aandeel had in de ondergrondse beweging tijdens de bezetting van Nederland is thans ook gedecoreerd door de Franse en Belgische regeringen. Op het ogenblik is hij in dienst van de politieke recherche.

ONS KONINKRIJK

„NATIONAAL CABINET"

Achmed Soekarno heeft Soetan Sjahrir opracht gegeven om een „nationaal cabinet" te vormen. Volgens radio Djokjakarta werd deze beslissing genomen tijdens een voltallige zitting van het cabinet op grond van het feit dat de toestand weer „normaal" is. Inmiddels heeft Dr. van Mook een beroep gedaan op de republikeinen van Java en Sumatra om zich aan te sluiten bij de andere bevolkingsgroepen van Nederlands Indië teneinde samen te werken met de Nederlandse autoriteiten.

Op de verjaardag van de Japanse capitulatie heeft dr. van Mook een radiorede uitgesproken waarin hij verklaarde, dat de conferentie van Malino bewezen heeft dat een basis van wederzijdse verstandhouding mogelijk is en dat samenwerking mogelijk is op grond van de Nederlandse regeringsvoorstellen. Indien Java en Sumatra dit ook willen inzien kan een oplossing van het verschil gemakkelijk worden gevonden. Zolang deze eilanden gesloten blijven voor elk intellectueel en economisch contact kan geen overeenkomst worden bereikt en kan geen einde worden gemaakt aan de ongeoorloofde vrijheidsberoving van gijzelaars (Aneta. Batavia, 19.8).

MARINE IN ACTIE.

De Chinese In- en Uitvoervereniging verklaarde dat 18 Chinese schepen met een totale waarde van 18 millioen dollar aan boord door Nederlandse oorlogsschepen zijn aangehouden en de goederen in beslag zijn genomen. De vracht bestond uit suiker en rubber, waarvan de omzet werkte uitvoer door de Nederlands-Indische regering verboden is. (Aneta. Singapore, 19.8).

GEWELDDADEN IN MEDAN.

Werde door de geallieerden bezette gedeelten van Medan doen zich meer en meer gewelddaden voor. Te Medang en Padang verrichten de Britse troepen huiszoekingen en hierbij hebben gevechten plaats. Terroristen hebben te Palembang tevergeefs getracht door te dringen in de Britse linies. (Aneta. Batavia, 19.8).

GEEN BELEGGING MEER.

Plantagehouders in Nederlands Indië beginnen ongerust te worden over de invloed van de politieke gebeurtenissen op het economische leven.

F. Koning, directeur van verschillende rubber- of koffieplantages verklaarde: „Wij beleggen geen kapitaal meer in de Nederlands Indische ondernemingen zolang de huidige toestand voortduurt. Wij zullen uit moeten kijken naar nieuwe mogelijkheden in andere landen en wij geloven wel, dat wij daar kans van slagen hebben. Over het algemeen is de toestand in de plantages — afgezien van de politieke situatie — gunstig. De koffie situatie is belangrijk verbeterd en de rubber-vooruitzichten zijn zeer gunstig: zelfs indien de arbeiders lonen verdienen die drie maal zo hoog zijn als voor de oorlog zal de rubber-exploitatie voordeel opleveren. Alleen de thee-situatie is minder gunstig, al hebben sommige thee plantages de oorlog goed doorstaan. (Aneta. Amsterdam, 19.8).

INTERNATIONALE HANDELSORGANISATIE.

Vertegenwoordigers van het Ministerie van Buitenlandse Zaken zullen binnenkort naar den Haag vertrekken en naar enkele Europese hoofdsteden teneinde besprekingen te voeren over het Amerikaanse voorstel tot instelling van een internationale handelsorganisatie. Deze reis dient ter voorbereiding van de eerste bijeenkomst van het Voorlopig Comité, dat door de Indonesische en Sociale Raad van de Verenigde Landen is ingesteld. (Aneta, Washington, 19.8).

ZIET NAAR ZUID-AMERIKA.

Het Nederlandse Zuidamerikaans Instituut dat kort geleden door een groep Nederlandse banken en handels-organisaties is opgericht heeft aan de regering toestemming verzocht een aantal bureaux te openen in de Zuidamerikaanse republieken. Het Instituut verklaart in een circulaire dat het voor de welvaart van Nederland noodzakelijk is de Zuidamerikaanse markten te bewerken. (Aneta. Amsterdam, 19.8).

TIEN JAAR FILM-ENCYCLIEK.

Ruim veertig jaren, na de eerste openbare filmvoorstelling (26 December 1895), nl. op 29 Juni 1906, gaf Paus Pius XI zijn filmencycliek „Vigilanti cura" („Met waakzame zorg......") uit, waardoor voor de eerste maal een Pauselijke omzendbrief verscheen, die geheel gewijd was aan een vorm van ontspanning.

In die veertig jaar ligt de ontzagwekkende groei van deze nieuwe amusementsvorm, een groei zo enorm, dat het aan geen twijfel onderhevig is, dat heden ten dage de invloed van de film ten minste even groot is, als die van pers en radio, en dat het denken en leven der gehele wereld beïnvloed wordt, door de producten der cinematographie, die wekelijks meer dan 300 millioen toeschouwers trekken.

„Naar de bioscoop gaan" is voor het merendeel der mensen, zeker in de grotere steden geen echte uitgaansavond meer; het is een gewoontegang geworden, een genotmiddel, dat opgenomen is in de gewone cadans der dagen. Film zien is ook zo gemakkelijk: men vlijt zich in een gemakkelijke stoel, en behoeft alleen maar te kijken, en de beeldenreeksen, waaruit een film is opgebouwd over zich heen laten glijden, men wordt zonder dat van enige zelfwerkzaamheid sprake behoeft te zijn, in het spel opgenomen; men raakt een beetje in trance (een mijner vrienden noemde dit een „filmose"), en men accepteert de wensdromen, die op het linnen venster worden voorgetoverd, 23, 30 of 50 of meer keer per jaar!

Is het wonder, dat onze levenshouding mede door deze filmvoorstellingen wordt bepaald, en zeker jonge, ontvankelijke harten deze invloed niet kunnen weerstaan?

Waarom die Encycliek?

En als die wensdromen nu waard zijn om gedroomd te worden, m.a.w. als de films een werking ten goede oefenden, dan zouden we alleen maar dankbaar kunnen zijn voor de komst van deze nieuwe ontspanningsmogelijkheid, maar we weten, helaas, beter.

Te veel films liegen over het leven, te veel films strooien twijfel in de harten van jonge mensen, te veel films vervormen de waarden in dit leven, en zijn een aanfluiting voor een gezonde moraal.

Wij weten dit allemaal, en het is voor velen onder ons een reden geweest, om de film zonder reserve te verwerpen.

Doch dit is de juiste houding niet!

Wij moeten tegenover het slechte, het negatieve dat de film nog niet kwijt is, onze krachten zetten, onze wensen uiten, want zoals de Encycliek het woordelijk zegt: „Het is ons bekend, dat uw nauwlettende waakzaamheid en de druk van de publieke opinie niet weinig tot de verbetering van de film heeft bijgedragen". (De Paus richt zich hier tot de Noordamerikaanse bisschoppen.)

Het is derhalve allernoodzakelijkst te waken en met alle kracht eraan mede te werken, dat de film geen leerschool der verleiding worde, maar dat zij er ten zeerste toe bijdraagt om de mensheid op de juiste wijze op te voeden en te veredelen.

En deze plicht geldt niet alleen voor de bisschoppen, maar voor alle katholieken en alle edele personen, wien de eer en de waardigheid van het gezin, van de natie, en van de gehele menselijke samenleving ter harte gaat!

NEDERLANDS FABRICAAT.

De Nederlandse Gist- en Spiritusfabrieken te Delft zijn de eerste regelmatige productie van penicilline in Nederland begonnen. (Aneta, Delft 19.8).

Missie Nieuws

PATER VAN BREDA †.

Op 78-jarige leeftijd overleed in Nederland Pater Bernardus D. van Breda, oud-provinciaal der Paters Dominicanen in Nederland. Tijdens zijn langdurig provincialaat bezocht Pater van Breda ook Curaçao en de andere eilanden. De overledene verwierf zich grote verdiensten voor de Nederlandse provincie der Dominicanen. Hij ruste in vrede.

AANGEKOMEN.

Zaterdagavond kwam uit Nederland aan Zuster Wilhelmina, de nieuwe Overste van het Sint Elisabethshospitaal. Zuster Wilhelmina werd op plechtige wijze door de Zusters ingehaald en in de kapel werd een Te Deum gezongen. Zuster Wilhelmina werd vergezeld door Zuster Mechtilda.

Eveneens kwam uit Nederland Moeder Vicaria Candida van de Zusters Dominicanessen, vergezeld van Zuster Mechtilda.

PASTOOR SCHONEWOLF OP CURAÇAO.

Pastoor John Schonewolf is op Curaçao aangekomen om alhier zijn vacantie door te brengen.

SPORT

K.S.C.

K.S.C.-elftal — Empire elftal 3—0; „Johan Maurits" — Dosko 2—1.

Sithoc heeft een sportkamp opgericht op de plantage Klein Sint Michiel.

TWEE AARTSBISSCHOPPEN.

Voor het eerst sedert 1885 heeft New York twee aartsbisschoppen nu naast Zijne Eminentie Franciscus, kardinaal Spellman, ook diens assistent Monseigneur J. Francis A. McIntyre tot titulair aartsbisschop van Paltus en coadjutor van den kardinaal is verheven. De aartsbisschop van Paltus werkt al 23 jaar in New York en werd ruim vijf jaar geleden bisschou gewijd.

RUSLANDS BOEKERIJEN.

Tegen het einde van 1946 verwacht Rusland zijn vooroorlogs totaal van 11.000 openbare boekerijen in bedrijf te hebben. Dat betekent een herstel van de bibliotheken in de verwoeste gebieden: 17.000.000 boeken werden door de Duitsers geroofd of vernietigd; 4.000.000 zijn daarvan reeds aangevuld. Eind 1950 hoopt Rusland 11.650 bibliotheken te bezitten met 63.000.000 delen.

$ 14.500 VOOR EEN ANNONCE.

Het Noordamerikaanse weekblad Life zal in October 1946 een oplage bereiken van 5.200.000 exemplaren per week. Het zal het eerste weekblad van Amerika zijn dat over de vijf millioen komt.

De prijs van een advertentie van één pagina in Life, in zwart en wit, bedraagt 14.500 dollar. Nieuwe adverteerders worden al sedert geruime tijd niet meer aangenomen. Ook de limiet van deze oplage wordt bepaald door de capaciteit der drukpersen, anders zou het cijfer nog te verhogen zijn. Life heeft voor de komende hoogconjunctuur een nieuwe „publisher" aangesteld, de 30 jaar oude Andrew Haskell.

(Gegevens uit Printers' Ink).

GAAT HET AFRIKAANS VOORUIT?

Verschillende tekenen wijzen er op, dat het Afrikaans vooruit gaat in de Unie van Zuid-Afrika. Zo lezen wij in een artikel van den Heer W. Punt, M. A. in Die Huisgenoot, dat Zuid-Afrika thans een Afrikaans sprekende meerderheid van 1.118.000 heeft.

Er zijn namelijk 1.362.000 blanken die Afrikaans tegen 988.000 die Engels spreken. De Afrikaan sprekenden hebben dus een meerderheid van 374.000 boven de Engels sprekenden. Van de kleurlingen spreken er thans 813.000 Afrikaans en 69.000 Engels. Hier hebben de Afrikaans sprekenden een meerderheid van 744.000.

De vraag naar het Afrikaanse boek neemt dan ook steeds toe. Uit het jaarverslag van de openbare bibliotheek over het jaar 1944—1945 blijkt dat de vraag naar Afrikaanse boeken was gestegen met 265.000. Die toeneming bedroeg 55.321 in 1938—39, 192.223 in 1942—43 en 256.809 in 1943—44. Vergeleken met 1924, toen de stijging slechts 1.200 was, is er dus wel een belangrijke vooruitgang.

Op de Handelsschool in Benomi, Transvaal, die een onderdeel uitmaakt van het Witwatersrand Technische Kollege is thans een begin gemaakt met de instelling van Afrikaanse klassen, naast de Engelse.

(Neerl.)

DUURDERE TEXTIEL.

De O.P.A. heeft toegestaan, dat de prijs van textielwaren in Amerika met 10% omhoog gaat. Dit betekent, dat ook wij duurder voor textielwaren uit de Verenigde Staten zullen moeten kopen.

Sinds 16 Augustus ben ik er

Daisy Mary Joan da Costa.

DE HEER EN MEVROUW

J. Eleonora - Harreman

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Elvia Philomena

Willemstad 17 Augustus 1946.

CURACAO AUGUSTUS 1946

Hierbij betuigt ondergeteekende zijn hartelijke dank voor de vele blijken van belangstelling hem betoond bij zijn

GOUDEN PRIESTERFEEST

God, de Gever van alle goeds, moge het U vergelden.

Pater Raym. Cl. Wahlen O.P.

De onzedelijkheid van de dienstplicht — V.

De Rechten van den Persoon

door

JOHN J. HUGO PR.

Onze volgende taak is deze waarheden toe te passen. Teneinde ieder misverstand te voorkomen bij deze toepassing, zullen wij van het eerste begin af onderscheiden tussen dienstplicht in oorlogstijd en dienstplicht in vredestijd. De hier naar voren gebrachte argumenten, zijn, gelijk bij nadere uiteenzetting zal blijken, ten volle en zonder enige beperking van toepassing op de dienstplicht in vredestijd, zoals men die tegenwoordig in de grote landen kent. **Deze soort dienst-plicht is ook uitdrukkelijk door de Heilige Stoel veroordeeld**, gelijk wij in het derde hoofdstuk dezer verhandeling zullen zien.

En hoe staat het nu met de dienstplicht in oorlogstijd? Duidelijk is, dat ingeval van een onrechtvaardige oorlog de dienstplicht (gelijk ieder ander middel dat gebruikt wordt om zo'n oorlog te voeren) reeds bij voorbaat veroordeeld is. Want ieder middel, hoe onschuldig ook in zich, wordt verkeerd, indien men het voor een verkeerd doel gebruikt.

Een rechtvaardige oorlog onwaarschijnlijk.

Maar wat in het geval van een rechtvaardige oorlog? In antwoord op deze vraag wensen wij in de eerste plaats op te merken, dat, ofschoon in beginsel de mogelijkheid van een rechtvaardige oorlog niet uitgesloten wordt, in de practijk de oorlogen zeer zelden, zo ooit aan de door theologen en moralisten gestelde eisen van rechtvaardigheid voldoen; zij zijn in feite nimmer geheel rechtvaardig aan de ene kant en geheel onrechtvaardig aan de andere kant, tengevolge van het feit dat de menselijke natuur, — zonder de genade, — zelfs de vereisten van de natuurlijke rechtvaardigheid niet geheel meer kan naleven.

De ingewikkelde eisen en tegeneisen van de voortdurende oorlogen die de geschiedenis van het mensdom en het Christendom zo hebben geschandvlekt zijn hier een bewijs van.

En het minst van alle kunnen de moderne oorlogen — wier enige oorzaak het imperialisme is — in het kader van de „rechtvaardige oorlog" passen, niettegenstaande alle pogingen van de nationalistische propaganda.

In feite kan men dus zeggen dat het model van de rechtvaardige oorlog buiten het brein van wijsgeren, theologen en moralisten nauwelijks bestaat.

Verkeerd: nimmer toelaatbaar.

Bovendien moet, gelijk de Vittoria opmerkt, „niet uit het oog verloren worden dat een oorlog rechtvaardig en geoorloofd in zich zelf kan zijn en toch, wegens een of andere bijkomstige omstandigheid onrechtvaardig". (Vittoria: „Over het oorlogsrecht".

Ofschoon dus de oorzaak van een oorlog geheel rechtvaardig kan zijn (en daardoor geheel onrechtvaardig aan de andere zijde), kan het voeren van zulk een oorlog verkeerd zijn tengevolge van omstandigheden.

Een daad, wil zij goed zijn, moet helemaal goed zijn: dit is een zedelijk beginsel; één verkeerde omstandigheid is genoeg om het geheel ongeoorloofd te maken. Nu is de dienstplicht, zoals hij heden ten dage bekend staat een omstandigheid die onafscheidelijk verbonden is aan de moderne oorlogvoering.

En tegelijkertijd is hij een groot kwaad tengevolge van zijn gevolgen voor maatschappij en individu, dat hij alleen reeds voldoende is om een oorlog onrechtvaardig te maken, hoe rechtvaardig het doel in zich ook moge zijn.

Het verkeerde moet nimmer gedaan worden om het goede te bereiken en zelfs indien het voeren van een oorlog een groter kwaad dan de dienstplicht kan voorkomen (indien men zich zulk een mogelijkheid kan indenken), toch moeten wij wijzen op de woorden van Vittoria, dat „het kwaad niet gedaan moet worden, zelfs niet om een groter kwaad te voorkomen" 6).

Rest ons nog de minor 4) uit te werken, d.w.z. te bewijzen, dat de dienstplicht zoals hij door de grote landen wordt toegepast in de tegenwoordige tijd, in feite niets anders is dan de verkrachting van de meest heilige rechten van de menselijke persoonlijkheid.

Het recht op roeping wordt geschonden.

In de eerste plaats hindert de dienstplicht den mens om de hem door God gegeven roeping te volgen. Want hij neemt hem op in de beste tijd zijns levens, die tijd die hij nodig heeft om zich voor te bereiden op zijn levenswerk, hij onttrekt hem aan zijn normale bezigheden, in vele gevallen worden deze geheel stopgezet, en hij belet hem om gebruik te maken van de kansen die hij heeft om zijn loopbaan te volgen. Tenslotte kunnen bezeffen welke een grove onrechtvaardigheid dit is, moet men zich indenken: de betekenis van de roeping.

Het is een roeping, een roep van God tot een biezonder levenswerk, als een middel om Hem hier beneden te verheerlijken en om het hemels geluk te verdienen.

God die de kundigheden van iedere persoon het beste kent, geeft ieder zijn plaats en functie in de maatschappij, en eveneens op een hoger plan — in de Kerk, Zijn Mystiek Lichaam.

Ieder heeft zijn eigen plaats in ieder van deze maatschappijen, Staat en Kerk. In de menselijke maatschappij is er behoefte aan arbeidsverdeling, in het Mystieke Lichaam is er „verscheidenheid van zendingen".

Het werk dat aan ieder gegeven wordt — welke zijn taak is gevoekt door de biezondere eigenschappen, de leiding die de Voorzienigheid geeft aan zijn leven en de kansen die hij van Haar krijgt. Deze alle leiden naar zijn werkelijke roeping, zijn wijze om God te dienen, om Gods wil te doen en de zaligheid van zijn ziel te erlangen.

De dienstplicht dwingt den mens om zijn ware roeping te verlaten, misschien voor altijd. Hij dwingt hem om, in vele gevallen voor goed, af te wijken van de weg die God voor hem bestemd heeft, de weg waarop hij zijn geluk, de zaligheid en de noodzakelijke genade om deze doeleinden te bereiken, zou hebben verkregen.

Gevaar voor aanmatiging.

Het lijdt natuurlijk geen twijfel, dat de goede God — in welke omstandigheden de mens zich ook moge bevinden — hem de genade en de sterkte die hij nodig heeft kan en zal schenken. Maar het feit dat God uit het verkeerde en onrechtvaardige het goede weet te halen is voor den mens geen toestemming om het verkeerd te verrichten. God verbiedt, zoals de Heilige Paulus zegt, dat wij het kwade zullen blijven bedrijven, omdat wij weten dat Hij dit in het goede kan veranderen. (Rom. 6,1).

Er zijn bovendien voor de deugd beoefening en de samenwerking met de goddelijke genade de gunstige, minder gunstige en ongunstige omstandigheden: en deze omstandigheden verschillen van persoon tot persoon.

Als nu enige plaats voor zeker mens gunstig is, dan is het zeker de door God gekozen plaats en hem toegewezen door zijn roeping.

Maar de staat dwingt door de dienstplicht den mens om in minder gunstige en zelfs ongunstige omstandigheden te verkeren en daardoor hindert hij hem in zijn strevingen om zijn ziel te redden.

Dit, op de roeping der mensen gebaseerd argument is zeer krachtig, ofschoon dit tegenwoordig misschien niet zo lijkt, en wel omdat de mensen, reeds vóórdat zij bij de gewapende strijdkrachten kwamen van hun roeping waren verstoken door: massa-productie, onbeperkt gebruik van machinerieën, gedepersonaliseerde arbeid en andere verkeerde practijken die het gevolg zijn van het kapitalistische stelsel. Twee verkeerde dingen echter maken nog geen goed ding en het tweede kwaad rechtvaardigt het eerste dan ook niet, zelfs wanneer het eerste zcu verhinderen dat het laatste gevoeld wordt.

Indien men zou tegenwerpen, dat de loopbaan van een soldaat op zich zelf een roeping is, zoals vele katholieke schrijvers aannemen en in Pauselijke documenten steeds aangenomen wordt, zal ik geredelijk toegeven dat men gelijk heeft — indien men met het woord „soldaat" bedoelt, een soort nationale of internationale politie-agent, wiens taak het is de openbare orde te handhaven. Maar als dit inderdaad een roeping was, zouden er genoeg vrijwilligers voor te vinden zijn zonder gedwongen dienstplicht.

Dezelfde Voorzienigheid die aan ieder zijn roeping geeft zal ervoor zorgen dat er een voldoend aantal mensen ook vrijwillig naar deze roeping geleid worden. In ieder geval geeft zulk een redenering de Staat het recht niet om iedereen te dwingen om soldaat te worden. Een beul volgt ook zijn roeping.

Maar mag de Staat nu al zijn burgers dwingen om beulen te worden?

6) Men lette er wel op, dat wij bij het veroordelen van de dienstplicht niet de roeping van den soldaat als zodanig veroordelen, maar de dienstplicht zoals hij zich in zijn tegenwoordige gedaante vertoont.

4) De major van het argument is: „De Staat heeft geen recht over de menselijke persoonlijkheid". De minor is: „Algemene dienstplicht door de Staat gevorderd schendt de rechten van de menselijke persoonlijkheid".

En de conclusie luidt: „Daarom is de algemene dienstplicht onrechtvaardig en onzedelijk".

Waar is het Tehuis van het Joodse Pleegkind

Uitgangspunt: het recht der ouders.

Het bezoek dat de Palestijnse opperrabbijn, dr. I. Herzog, aan ons land heeft gebracht, heeft het probleem van de Joodse pleegkinderen opnieuw aan de orde gesteld, aldus 'De Volkskrant'.

Volgens schatting verkeren nog 1500 à 2000 Joodse kinderen in een niet-Joods milieu.

„Deze kinderen zijn voor het Joodse volk onmisbaar. De historische zending van het Joodse volk is de vervulling van Gods Woord. Het licht van dit Woord uitdragen tot ieder mens kan het Jodendom alleen al het zijn kinderen mag behouden en als zij Joods worden opgevoed. Het is mensenplicht, ons onze kinderen terug te geven." Aldus dr. Herzog.

De consequentie van dit betoog zou zijn, dat inderdaad alle Joodse kinderen zonder meer aan Joodse instanties zouden worden teruggeven. Hoe begrijpelijk deze eis enerzijds van Joods godsdienstig en nationaal standpunt uit mag wezen, toch moeten wij opmerken, dat dit standpunt slechts één zijde — en niet eens de belangrijkste — van het vraagstuk recht doet. Want het belangrijkste en beslissende uitgangspunt bij de oplossing van dit vraagstuk moet zijn: het recht der ouders. En wanneer deze ouders zelf niet meer leven, is de enige juiste maatstaf, die moet worden aangelegd deze: Wat zouden de ouders zelf hebben gewenst?

Enkele vragen.

Ook dr. Herzog bleek bij een vraaggesprek dit recht der ouders onverkort te erkennen. Het is niet zijn bedoeling om alle Joodse kinderen in een orthodox-Joodse opvoeding te geven. Kinderen van liberale Joden bijv. zouden bij liberale Joodse pleegouders of in liberaal Joodse tehuizen of gestichten worden geplaatst. Maar ook dan nog blijven er — met het oog op het belang dezer kinderen — enkele vragen open. Opvoeding in tehuizen of gestichten blijft een surrogaat. Beter dan in het beste gesticht kan de opvoeding, naar onze mening, worden toevertrouwd aan die niet-Joodse pleegouders, die het leven van zichzelf en hun eigen kinderen in de waagschaal hebben gesteld om het leven van het Joodse kind te redden.

Er zijn nog meer vragen. De meeste pleegkinderen zijn van Nederlandse ouders. De ouders zouden hun kinderen ongetwijfeld tot goede Nederlanders hebben willen opvoeden. Moet deze wens niet beslist worden geëerbiedigd? Moeten de kinderen dus niet blijven in een Nederlands milieu? Is het aantal der overgebleven Joodse Nederlanders groot genoeg om al deze kinderen op te nemen en een Nederlandse opvoeding te waarborgen? En indien dit niet het geval is moeten een niet-Joods Nederlands pleeggezin, dat het kind nu reeds heeft, dan niet prevaleren boven een Joods-buitenlands gezin, dat het kind nog niet kent?

Twee categorieën Joodse weeskinderen behoren naar onze mening — ook al weer tenzij de ouders uitdrukkelijk anders hebben bepaald of gewenst — indien enigszins mogelijk in de pleeggezinnen te blijven, waar zij nu zijn, nl. ten eerste de kinderen der Christen-Joden en ten tweede de kinderen van die ouders, die zich in geen enkel opzicht meer Jood voelden, die het in godsdienstig opzicht niet meer waren en slechts tijdelijk en tegen hun zin weer Jood werden, zolang in ons land Duitse wetten golden.

Volgens het Nederlandse recht hebben de Joodse Nederlanders in hun kinderen slechts één nationaliteit, de Nederlandse. Volgens Nederlands recht kunnen zij tot het Joodse volk niet behoren krachtens nationaliteit of ras. Tot het Joodse volk kunnen zij slechts behoren, voor zover dit gelijkgesteld wordt met een kerkgenootschap, en in dit opzicht wordt hun vrijheid van godsdienst gewaarborgd. Maar het blijven Nederlanders. De overheid mag er zeker niet toe meewerken, dat het Nederlanderschap van deze wezen wordt vervreemd. Volgens het Nederlandse recht moet het behoren tot een kerkgenootschap uit vrijwillige daden blijken en, voor zover het minderjarigen betreft, uit vrijwillige daden der ouders. Bij de opvoeding behoort het recht der ouders te worden geëerbiedigd. Wanneer de ouders der Joodse weeskinderen aanwijzingen hebben gegeven, moeten deze worden gevolgd, ook al zouden zij daarbij afgeweken zijn van de voorschriften der godsdienstige gemeenschap, waartoe zij behoren. Zijn geen aanwijzingen bekend, dan moet zo eerlijk mogelijk naar de uit hun daden gebleken gezindheid worden gehandeld. Een oplossing van dit vraagstuk der Joodse pleegkinderen moet en kan in dit kader worden gezocht.

Het beste zou zijn de instelling van een speciale raad door de overheid, waarin zowel de overheid als de betrokkenen, nl. de Joodse kerkgenootschappen en de pleegouders, of die hen vertegenwoordigen, zitting krijgen, met de opdracht gezamenlijk de belangen dezer kinderen te behartigen overeenkomstig de beginselen der Nederlandse wet, die niet ten onrechte ook steeds het vertrouwen van onze Joodse landgenoten hebben gehad.

Het Passiespel te Tegelen.

Op drie kilometer afstand van het zwaar gehavende Venlo ligt het nijvere Tegelen betrekkelijk ongedeerd, ondanks zwaar granaatvuur wonderlijk gespaard gebleven. Dankbaarheid, in Christelijke deemoed, heeft de snelle herrijzing van het Passiespel gestimuleerd en daarmede verrichte het bestuur der stichting tevens een daad van opbouw in dubbele zin. Het Passiespel is voor de gemeente en verre omstreken een bijdrage tot bevestiging en het herwinnen van geestelijke volkskracht en waarlijk een opbouw in de bespoedigde reorganisatie, waarbij het geschonden theater in de Doolhof moest worden gebracht in nieuwe staat voor hervatte 5-jarige periodiciteit. Het kappen door den vijand van meer dan honderd oude bomen beroofde het van heerlijke schaduw, doch de tempel en de paleizen van Pilatus en Herodes, het cenakel voor het Laatste Avondmaal zijn schoner herrezen. De Calvarieberg is verhoogd. Gelukkig waren de meeste costuums veilig in een klooster geboren, aldus de N.R.C.

Na een reeks van andere openluchtspelen is in 1931 de grondslag voor het Tegelse Passiespel gelegd, onder regie van wijlen J. Leenders: gezamenlijke uiting van een kunstzinnig aangelegde bevolking, in eenvoud en met Christelijke bezieling. Sinds 1932 is de heer A. Thijssen regisseur, die vooral in 1935 opmerkelijke resultaten had bereikt. In 1940, toen de verbindingen een belemmering waren, is voor het eerst de nieuwe text van Jac. Schreurs M.S.C. gebruikt.

Onlangs, op een stralende zomernamiddag, is de lange reeks voorstellingen 1946 ingeleid, onder grote belangstelling. Na degelijke oefening, waarbij de beroepsacteur Frits van Dijk de laatste weken den regisseur met gewaardeerde raad heeft bijgestaan, bleken de talrijke spelers — met figuratie inbegrepen zijn er 500 medewerkenden — met de text weinig moeilijkheden meer te hebben. Hij wordt gekenmerkt door lyrische bezieling (en soms gemak), kabbelt af en toe ietwat wijdlopig voort en is ongelijk wat de dramatische kracht betreft.

Deze is er stellig bijvoorbeeld in de menselijke getekende figuur van Judas, het gesprek tussen moeder en zoon, het berouw na verraad. De vertolker wist er partij van te trekken.

In een spel als dit is het werken met de menigte van groot belang, de beweging en de kleurenmengeling der grote groepen. Leek de stijging aanvankelijk moeilijk te vinden, de intocht in Jeruzalem leverde het eerste levendige beeld, waarbij de bescheiden begeleidende muziek van Hub Cuypers haar verdienste bewees. De bijeenkomst van het Sanhedrin had geleden door de grote afstand tussen spelers en toeschouwers en de schemerige entourage in de tempel. Hoogtepunten kwamen er meer, het plechtige Laatste Avondmaal, de massa-scène voor het paleis van Pilatus, de Kruisweg met de verschillende staties en als indrukwekkende hoogtepunt de kruisiging op Golgotha.

De speler, die Jezus uitbeeldde, betrachtte eenvoud, miste in zijn goede zeggen alle theatraliteit en trof door zijn plastiek. De ideale Maria is nog niet gevonden, doch bewogenheid ontroerde in het derde bedrijf. We zagen dezelfden Petrus als in 1935 en ook nu had hij onder de Apostelen een zeer goede plaats (de voetwassing en het berouw na de verloochening). De rol van Caiafas is aan een geoefenden speler toegewezen, we noemen den vertolker van Pilatus en den Centurio om zijn dictie. Gedragen klonk de muziek bij de begrafenis; de schone rei, in witte kleding met paarsen overslag, heeft het spel besloten: Goede Jezus, rust in vrede. Het aanvankelijke plan, door een apotheose met zang en gewijde dans te getuigen van de zekerheid der Verrijzenis, bleek te zijn opgegeven. De gespannen aandacht, vooral tijdens het laatste bedrijf, en de stilte van ontroering aan het slot waren den spelers de dank van de toeschouwers.

De ere-voorzitter der Stichting Passiespelen, burgemeester Mr. F. Pesch, heeft bij de hartelijke ontvangst van de talrijke journalisten herinnerd aan spanning in vroeger jaren, hoe het oordeel over een voorstelling zou zijn en durven zeggen: twijfel is er nu niet meer, het Passiespel is werkelijkheid geworden. Hij heeft niet te boud gesproken: een dusdanige organisatie, zulk een toewijding van brede scharen kon resultaat niet missen.

Nederlands Oost- en West-Indië, door S. G. Bruins. Deze royaal uitgevoerde landkaart is voor algemene oriëntatie mischien wel goed. Het grote bezwaar is, dat de plaatsenlijst op de achterkant van de kaart is gedrukt. Men hangt zulke kaarten meestal op, zodat de plaatsenlijst dan niet meer geraadpleegd kan worden. Bovendien kan men niet altijd de cijfertjes precies ontcijferen. De National Geographic Society is handiger: die publiceert de plaatsen in kleine boekjes, die men naast de kaarten kan ophangen.

Dat deze kaart ook voor West-Indië zou kunen dienen, moet op een vergissing berusten. Op een kaart van Oost-Indië hier en daar in verloren hoekje bijkaartjes te maken, waar de Westindische eilanden en Suriname zeer oppervlakkig op staan, is uit de tijd. Temeer daar de tekenaar de weinige plaatsnamen die hij op de kaart van het eiland Curaçao — 3½ cm. ! — bij elkaar kriebelt, veelal nog fout noteert: Buffelbaai in plaats van Bullenbaai; Piscadore in plaats van Piscadera.

Wanneer komt er nu eens een uitgever, die een behoorlijke landkaart van de Nederlandse Antillen uitgeeft. We hebben thans alleen het overzichtskaartje van Mensing, dat sterk verouderd is en de Typografische Kaart die nog meer verouderd is en bovendien allang niet meer te koop is. Toen de oorlog drong konden de Noordamerikanen op hun War-Department in weinige weken de ene fotografische heruitgave na de andere in grote aantallen in omloop brengen. Maar die 16-bladige kaart is te onpractisch. Waar die nieuwe „macamba's" komen, zijn betere kaarten hard nodig.

The Westminster Historical Atlas to the Bible, uitgegeven door The Westminster Press, 925 Witherspoon Building, Philadelphia 7, Pa., U.S.A. $3.50.

Deze atlas is met alle fleur uitgegeven waarmede Noordamerikaanse uitgevers hun boeken kunnen verzorgen. Het is een magnifiek boek en — hetgeen bij Noordamerikaanse producten vanzelf spreekt — handig. Achtien royaal in kleuren uitgevoerde kaarten laten ons Palestina zien in zijn bodemrelief en in zijn overheersing, in zijn glorietijdperken en die van verval. Met name de kaarten, die de Bijbelse tijden in illustratie brengen zijn zo goed, dat wij geen Nederlandse atlas van deze soort kennen, die alles zo fraai uitbeeldt. Hier tussendoor staan nog 77 foto's op kunstdrukpapier, terwijl artikelen van blijkbaar zeer deskundige Palestina-kenners het land en zijn volken en gewoonten naar voren brengen.

Een voorbeeld: naast elkaar staan ter vergelijking in kleuren afgedrukt: Palestina onder David en Salomon; als Koninkrijken Israël en Juda en als provinc[ie] ten tijde van Nehemia. Elde[rs] staan ter vergelijking nevens e[l]kander: het Assyrische wereld[-] rijk, de rijken uit Jeremia's tij[d], het Perzische en de Hellenisti[-] sche rijken,

VENEZUELA EIST DEEL VAN BRITS GUYANA OP.

In „Suriname" lezen wij dat President Arevalo van Guatema[-] la in een begroetingsrede voo[r] de revolutie waarin Dr. Betan[-] court mededeelde dat beide la[n-] den dezelfde gebiedseisen hebbe[n] tegen Groot Britannië, voorlas[?] De doctor hoopte dat door he[t] Atlantische Handvest een ein[d] zou komen aan het Imperialism[e] op het Westelijk Halfrond.

De President zeide dat h[et] grootste deel van Brits Guya[na] eens tot Venezuela behoorde, d[at] dit verloor gedurende een oorl[og] in de vorige eeuw. Hij zeide d[at] Venezuela dit gebied zou kunn[en] terug bekomen indien het kol[o-] niaal regiem een eind nam.

ITALIAANSE IMMIGRATI[E]

Het blad Ultimas Noticias be[-] richt, dat José Pironne, Preside[nt] van de Vereniging Vrij Ita[lië] van Venezuela verklaarde, d[at] Italië erin zal toestemmen e[en] massa Italiaanse immigratie na[ar] dit land.

POOLSE IMMIGRATIE.

Ht Caracaanse blad El Univers[al] bericht, dat Venezuela een in[ter-] nationaal verdrag gesloten he[eft] waarbij zij een duizendtal Po[ol-] se immigranten heeft aangezo[cht] om zich als immigranten in [de] landbouw in Venezuela te ve[sti-] gen. De Polen bevinden zich [in] Mexico en kunnen tegen het e[in-] de van dit jaar in Venezu[ela] worden verwacht.